

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
1. juni 1994

Sag T-4/93

Christian André
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – en personalegeneralforsamlings manglende vedtagelse af et forslag om ændring af vedtægterne for en lokal sektion af et Personaleudvalg – påstand om annullation«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 471

Angående: Påstand om annullation af den »beslutning«, som den ekstraordinære personalegeneralforsamling i Kommissionen i Luxembourg vedtog den 31. marts 1992, for så vidt der ikke herved blev gennemført nogen ændring af artikel 5 i vedtægterne for den lokale sektion af Personaleudvalget, og, i det omfang, dette ikke strider mod retssikkerhedsprincippet, af enhver forholdsregel truffet på grundlag af denne »beslutning«.

Udfald: Afvisning.

Resumé af dom

Et forslag til ændring af artikel 5 i vedtægterne for Personaleudvalget blev ikke vedtaget på en ekstraordinær personalegeneralforsamling i Kommissionen, idet forslaget ikke fik tilslutning fra mindst to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer. Sagsøgeren indbragte en klage over denne »beslutning« om ikke at ændre den pågældende bestemmelse, og anlagde sag, efter at klagen stiltiende var blevet afvist.

Formaliteten

1. Påstanden om annullation af den af generalforsamlingen den 31. marts 1992 vedtagne »beslutning« og af den stiltiende afgørelse om at afvise sagsøgerens klage

Under henvisning til, at det er en ufravigelig procesforudsætning, at betingelserne for en realitetsbehandling er opfyldt, undersøgte Retten ex officio, jf. artikel 113 i Rettens procesreglement, hvorvidt sagsøgeren ved sagen søgte at opnå en annullation af en afgørelse, der efter vedtægtens artikel 91, stk. 1, kan gøres til genstand for et søgsmål (præmis 16).

Henvisning til: Domstolens dom af 16. december 1960, sag 6/60, Humblet mod den belgiske stat, Sml. 1954-1964, s. 207, org. ref.: Rec. s. 1125, på s. 1147; Rettens dom af 6. december 1990, sag T-130/89, B. mod Kommissionen, Sml. II, s. 761, og kendelse af 14. december 1993, sag T-29/93, Calvo Alonso-Cortés mod Kommissionen, Sml. II, s. 1389, grund 40.

Dette kunne ikke lægges til grund, idet forslaget til ændring af den omtvistede bestemmelse ikke havde fået tilslutning fra det krævede flertal, således at generalforsamlingen ikke kunne anses for at have truffet en afgørelse, der skabte retsvirkninger i forhold til bestemmelsen (præmis 16, 18 og 19).

Heller ikke påstanden om annullation af den stiltiende afgørelse om at afvise sagsøgerens klage kunne realitetspåkendes, idet en sådan afgørelse, hvad enten der er tale om en stiltiende eller udtrykkelig afgørelse, ikke isoleret set er en anfægtelig afgørelse (præmis 21).

Henvisning til: Domstolens dom af 28. maj 1980, forenede sager 33/79 og 75/79, Kuhner mod Kommissionen, Sml. s. 1677, præmis 9, og Rettens kendelse af 7. juni 1991, sag T-14/91, Weyrich mod Kommissionen, Sml. II, s. 235, grund 43.

2. Påstanden om annullation af forholdsregler truffet på grundlag af den generalforsamlingen den 31. marts 1992 vedtagne »beslutning«

Da sagsøgerens klage ikke kunne antages at angå forholdsregler truffet på grundlag af den omtvistede »beslutning«, kunne påstanden om annullation heraf ikke realitetspåkendes, idet spørgsmålet ikke havde været omfattet af nogen administrativ procedure efter vedtægtens artikel 90 (præmis 25).

Konklusion:

Sagen afvises.